

Karol Krchňávek
funkcionár obce Nemšová
(1915 – 2001)
narodený a pôsobiaci v Nemšovej

Narodil sa 21. novembra 1915 v Nemšovej v rodine vojnového invalida. Základnú školu navštevoval v Nemšovej, meštiansku v Trenčianskej Teplej. Napriek veľmi dobrému prospechu musel pre chudobné rodinné pomery nastúpiť ako 15 – ročný do práce v sklárni.

Po troch rokoch odišiel pracovať k železnici a už ako 18 – ročný sa stal palierom pri údržbe a oprave železničnej trate, neskôr vedúcim vlakovej čaty a po ťažkom úraze vedúcim skladu v železničnej stanici Trenčín.

R. 1954 odišiel od železnice do funkcie predsedu MNV v Nemšovej. Túto funkciu vykonával po dve volebné obdobia až do r. 19602. Obklopil sa schopnými ľuďmi bez ohľadu na ich politickú príslušnosť, zriadil tzv. zveľaďovaciu komisiu pre rozvoj a skrášlenie Nemšovej. Za jeho účinkovania bol postavený všesportový štadión, preložka časti antonstálskeho potoka a vytvorená rekreačno – oddychová zóna na pravom brehu rieky Vlára. I napriek nedostatku financií boli vybudované namiesto zaburinených priekop prvé asfaltové chodníky a alej okrasných stromov.

R. 1956 bola jeho zásluhou vybudovaná prvá budova Základnej školy a r. 1957 prvý obecný park. Na veži kostola boli inštalované elektrické hodiny, vybudované chodníky z oboch strán kostola. Táto práca sa mu však stala osudnou. Miestny odbor KSS nedoporučil ďalšiu kandidatúru pre ďalšie volebné obdobie za predsedu MNV pre jeho „ vážene politické chyby“.

No v r. 1971 sa opäť stal predsedom MNV a tak mohol pokračovať v realizácii svojich prerušených plánov, ktoré už nestihol predtým uskutočniť. Ďalej pokračoval v budovaní chodníkov a parkovej výstavby. V r. 1972 bol zakrytý potok, čo umožnilo vytvoriť plochu Mierového námestia a parku až po most do Ľuborče. V r. 1975 jeho zásluhou bola vybudovaná lávka na železničnom moste a prístupové cesty k nej, čím sa nepomerne skrátilo spojenie s Dubnicou nad Váhom, kde v tom čase pracovalo veľa nemšovanov a ľuborčanov. Bolo zrekonštruované širokohlé miestneho kino, vybudovaná ľavobrežná hrádza rieky Vlára a vodovod.

Na konci r. 1976 sa znovu dostal do nemilosti vtedajšieho režimu a pre ďalšie volebné obdobie nemohol kandidovať na predsedu MNV. V období rokov 1976 – 1977 zastával už len funkciu úväzkového podpredsedu. Aktívny vek potom ukončil na prevádzkarni MNV, odkiaľ odišiel do dôchodku.

Napriek spomenutým prekážkam otvoril cestu k prerodu Nemšovej z dediny na moderné sídlo mestského charakteru. Jeho meno zostane trvalou súčasťou histórie nášho mesta, i keď sa vo svojom konaní netešil rovnakej obľube u všetkých občanov.

Zomrel júla 2001 a pochovaný je na Ústrednom cintoríne v Nemšovej.